

MICHAEL ENGLER

JOËLLE TOURLONIAS



Mi ketten

Mesék a szeretetről



MÓRA

© privát



Michael Engler vizuális kommunikációt tanult Düsseldorfban. Eleinte forgatókönyvíróként és illusztrátorként dolgozott, majd évekig különböző reklámügynökségeknél volt művészeti vezető. Jelenleg szabadúszó íróként Düsseldorfban él a családjával, képeskönyveket, gyerek- és ifjúsági könyveket, színdarabokat, valamint rádiójátékokat ír.

© Beatrice Treydel



Joëlle Tournalonias 1985-ben született, a weimari Bauhaus Egyetemen tanult vizuális kommunikációt, illusztrációt és festészet szakirányon. 2009-től szabadúszó művész, jelenleg a Frankfurt környéki pampákon rajzol, fest, él és szeret.

A kiadvány az alábbi könyvek alapján készült:

Wir zwei und das Ei © 2021 Bastei Lübbe AG, Germany

Wir zwei machen uns Mut © 2022 Bastei Lübbe AG, Germany

Wir zwei sind unzertrennlich © 2024 Bastei Lübbe AG, Germany

Wir zwei vertragen uns © 2025 Bastei Lübbe AG, Germany

Baumhaus Verlag in the Bastei Lübbe AG

Az illusztrációkat készítette: Joëlle Tournalonias

Minden jog fenntartva, a kiadvány egészének vagy bármely részének a kiadó írásos engedélye nélküli sokszorosítása, másolása, egyéb engedélyköteles felhasználása – beleértve a kiadvány digitalizálását és ily módon történő többszörözését, nyilvánossághoz közvetítését – szigorúan tilos!

A kiadó könyveit kedvezménnyel
megrendelheti webáruházunkban:
www.mora.hu

Hungarian translation © Perczel Enikő, 2025
Hungarian edition © Móra Könyvkiadó, 2025



MICHAEL ENGLER JOËLLE TOURLONIAS

Mi ketten

Mesék a szeretetről

Perczel Enikő fordításában



MÓRA KÖNYVKIADÓ



Nem
haragszom!



Az aranyló délutáni napfényben szorgos méhecske zümmögött.
Margaréták és boglárkák ringatóztak a meleg nyári szélben,
a távolból élénk patakcsobogás hallatszott.



A nyúl meg a sün itt töltötte az egész délutánt.

A sün érdekes bogarak és ízletes csigák után kutatott, mialatt a nyúl vakondtúrásokon át ugrabugrált.

Aztán egy darabig csendben üldögélt.





– Úgy unatkozom – mondta a nyúl kedvetlenül.
– Áss egy lyukat! – javasolta a sün. – Hátha kincsre
bukkansz.

– Az csúcs lenne! – lelkesedett a nyúl, és ásni
kezdett.



De eszébe jutott, hogy azon a helyen már sok lyukat ásott.
– Itt nincs kincs – sóhajtotta a nyúl jó hangosan.
A sün körülnézett a barátja kedvéért. Még egy nagy kőre is
felmászott, hogy messzebbre is ellásson.
– Megvan! – szólt elégedetten. – Szerintem ott, a mellett
a bokor mellett kellene ásnod.
A nyúl egy ugrással a bokornál termett.





Mialatt a sün egy kis almát majszolt jóízűen,
a nyúl a földet túrta, és ásott. Szentül hitte, hogy talál
valamit. Ezért aztán olyan mélyre ásott, hogy
már a feje búja sem látszott ki a földből.

Csak a hangos lihegését lehetett hallani.
Majd hirtelen csend lett.

Ezután izgatott muszogás hallatszott.

A nyúl egy gyönyörű szép gyökeret húzott,
vonszolt, ráncigált a felszínre.

Ott letette, és minden oldalról
szemügyre vette.

– De szép! – mondta. – De szép!





– De szép! – mondta a sün is, amikor a nyúl odacipelte hozzá a gyökeret.

A nyúlnak az volt a terve, hogy hazaviszi az üregükbe.

– Egészen különleges helyre kerül majd – lelkesedett a nyúl.

A sün a nyúllal tartott. Amikor felajánlotta neki, hogy húzza helyette a gyökeret, a nyúl megtorpant.

– Ez az enyém! – jelentette ki durcásan. – Én ástam ki. Én!



De a sün megrázta a fejét, és így szólt:

– Azon a helyen találtad, amit én mutattam neked.

– És akkor mi van? – kérdezte a nyúl.

– Az van, hogy ez az enyém is – mondta a sün.

– Én találtam és én ástam ki. Vagyis az enyém.

A nyúl csak úgy kapkodta a levegőt feldúltan.



A nyúl szentül meg volt győződve róla, hogy ez a gyökér az övé.
– Azé a jutalom, aki keményen megdolgozott érte – mondta
a sünnnek. – Vagyis a gyökér az enyém!
A nyúl elégedetten vigyorgott.
– Nem, nem – szólt halkán a sünn. – Nélkülem sohasem kezdte
volna el azon a helyen ásni. Én fedeztem fel. A gyökér az enyém!
A sünn elégedetten vigyorgott.





Amikor a sün megpróbálta óvatosan elvenni barátjától a gyökeret,
a nyúl teljes testével rávetette magát.

– Sohasem lesz a tiéd! – kiáltotta a nyúl.

A sün mérgében fenyegetően felborzolta a tüskéit. Közelebb lépett
a nyúlhoz.

– Nem mered! – kiáltotta a nyúl dühösen. És egy kicsit riadtan.

– De merem! – vágott vissza a sün.



Ekkor a nyúl felpattant, beleharapott a gyökérbe,
és megpróbálta elhúzni onnan.

A sün is beleharapott a gyökérbe, a másik oldalon.
Ketten kétfelől húzták, vonták, mindent beleadtak.
De nem jutottak dűlőre.



Tartalom

Nem haragszom!	1
Hiányzol!	27
A félelemkő	61
A tojás	87